

udenlandske Statsgæld, komme jo heller ikke til at betale denne Kapitalrenteskat. Og saa meget mere maa jeg lægge Vægt herpaa, som den høje Regering i det Forslag om et Statslaan, som den forleden forelagde for dette Ting, har foreslaaet, at ogsaa en temmelig betydelig Del af den indenlandske Statsgæld, som er paa udenlandske Hænder, kan omskrives til udenlandsk Statsgæld. Derved vil Staten nødvendigvis miste en Del af den Skat, som den har tænkt sig at faa ind ved Hjælp af denne Indkomstkildeskat. At man har foreslaaet dette med Tanken paa denne Skattelov, finder jeg fuldt forklarligt, thi det vilde ganske vist svække Landets Kredit, om man vilde tage Skat af udenlandske Ejere af dansk Statsgældsrente, ligegyldig om den gjaldt dansk-udenlandsk eller indenlandsk Statsgæld. Dette er om ikke stort, saa dog et lille Bevis med paa, at hele denne Ide om en Indkomstkildebeskatning ikke passer paa vort Land.

Men endnu værre er det med Kreditorenrenten. Det er nu saa desværre, at der ligger Masser af Millioner, mindst 70, og det varer vel ikke længe, inden det bliver 100 Millioner i Udlandet i Kreditforeningsobligationer. Lægge vi Skat paa Renten heraf, vil Følgen nødvendigvis være, at Kursen vil gaa ned. Men det er egentlig ikke det, som er videre farligt, eller som vil være nogen stor Ulykke.

Den egentlige Ulykke fremkommer derved, at medens dette danske Papir hidtil har været anset som absolut sikkert, lige saa sikkert, kan man vel sige, som danske Statsobligationer, vil dette Papir svækkes i sin Sikkerhed, eller Tilliden til det vil svækkes i Udlandet. Og vi risikere saa dernæst at faa tilbage paa den københavnske Børs en stor Masse af de Papirer, som nu ere anbragte i Udlandet. Og hvorfor? Af den ganske simple Grund, at lægge vi en Skat af 2 pCt. paa i Aar, er der ingen, der garanterer Udlandingen, at vi ikke næste Aar kunne lægge en Skat af 4 pCt. paa o. s. v. Nej, saaledes som Forholdene nu en Gang ere, uden Hensyn til, hvad der ellers kunde siges for eller imod en Indkomstkildebeskatning, tør jeg dog vel sige, at jeg har det sikre Haab,

at dertil skal det ikke komme. Jeg har det sikre Haab, at dette Ting, om det end ellers kan bøje sig nok saa vidt lige over for det andet Tings Ønsker og Meninger, paa dette Punkt for Landets Kredits Skyld vil staa fast og sige: Nej, det vil vi ikke!

Den anden Betingelse, der er stillet for at kunne afskrive Grundskatterne, er jo Indførelsen af en Ejendoms skyld, og det synes jo at vække vel megen Sympati. Man tror, at man gennem en Ejendoms skyld kan komme til en virkelig Værdibeskatning. Men der, maa jeg tillade mig at sige, lever man i en Illusion. Ganske sikkert kan man gennem en hvert 5te Aar gentagen Taksation af Ejendommene og en derigennem bestandig forandret Skyldsætning af dem faa en Værdisætning af de faste Ejendomme, og naar man blot tager Hensyn til de faste Ejendomme, faar man, om man saa vil, en Værdibeskatning; men man faar ingen virkelig Værdibeskatning af al den Formue, der findes her i Landet; det faar man ikke ad den Vej. Men den ny Ejendomsskyld vil have akkurat den samme Fejl som det gamle Hartkorns, at det er kun den i Pantebogen indskrevne Ejer, der kommer til at betale. De andre, der nyde Indtægt af Ejendommen, det være sig Herlighedsejere, Tiendejere eller Prioritetshavere, komme ikke til at betale en eneste Øre gennem den. Derfor er det ikke værd at sætte det altfor højt op, at det er en Værdibeskatning, man opnaar her igennem. Det er det slet ikke. Nej, jeg maa tillade mig at sige det, at en Værdibeskatning, en virkelig Værdibeskatning faar man kun og kan man kun faa gennem en personlig Formueskat, saaledes som Skattekommissionen har foreslaaet den. Kun derigennem kommer man til en Værdibeskatning saa god, som det i det hele taget er muligt at faa den under de menneskelige Forhold, som man nu en Gang lever under.

Nu kunde man jo sige, at naar dette er Tilfældet, og det ogsaa har været Skattekommissionens Opfattelse, er det underligt, at man ikke har foreslaaet en højere Formueskat end $\frac{1}{2}$ pro mille. Men dette er vistnok gjort med god Grund og med Hensigt; thi naar man skal ind paa